Præsten i Pæreby.

En K. F. U. M.-Historie Af Olaf Richard i „Kr. Dgb".

De var umaadelig glade i Pæreby for deres nye Præst. Den gamle, som de havde vaft i seks og tyve Aar, havde nemlig i de sidste otte Aar ingen Tænder haft og vilde ikke anskaffe sig noget Gebis, og der var derfor ingen, der kunde høre, hvad han sagde i den store, hvælvede Kirke.

Og den nye Præst var ogsaa helt glad for sin lille Pæreby. Saa den ikke ogsaa helt nydelig ud med sine røde Tage mellem de grønne Bakker og den blanke Fjord? Kun den store Sukkerfabrik-Skorsten og det raslende Ekspresstog forstyrrede Idyllen; ellers tog den sig virkelig ganske ustyldig ud med alle Smaahaverne og det flagrende Linned paa Tørresnorene og de takkede Raadhusgavle og det altbeherskende Kirkespir.

Kapellanen gik sig just en Eftermiddagstur i Omegnen. Himlen var lys og let og havde tabt sit dybeste blaa, Solen blændede ikke mere og havde ikke langt igen til den hvide, stille Vandflade, Landskabets Farver var saa tydelige og klare, og i den stille, lune Oktoberluft lød Bomlærkens di-di-di-di-dyh! fra de brogede Hegn.

Du har vist før sagt til dig selv, at Eftermiddagen har en egen Fred over sig, som ingen anden Tid paa Dagen. Morgenen kalder alle Staklerne, hvem Søvnen sil til at „glemme deres Møje," tilbage til Virkelighedens Tyngsel. Dagen spænder os alle i Flidens Tømmer for Hverdagslivets Arbejdsvogn; Aftenen er kold og Natten gør os ensomme. Men naar Eftermiddagens Stilhed falder paa med de lange Stygger, saa lægger der sig en blid Ro over Sindet, og Menneskene blive venligere og mere tilfredse og tænke at ja, at ja, det skal nok gaa! — —

Noget saadant omtrent følte ogsaa den unge Præst. Tankerne arbejdede saa let og hurtig og Fantasien fløj paa store Vinger. Idag havde han læst med Konfirmanterne for sidste Gang. Timen havde grebet dem alle stærkt, Præsten ikke mindre end de unge. Det havde været, som om hans Ord ikke havde været hans egne, men blot var gaaet igennem ham, og der var noget i Børnenes Øjne, som viste, at de var med alle sammen. Det var helt trist, at det var den sidste; og dog, Arbejdet havde ikke været forgæves, og han følte, at naar han paa Søndag skulde holde sin første Konfirmation, saa skulde ham faa et barnligt og ærligt Ja at høre fra hver eneste af dem. Øjet hvilede uvilkaarligt paa Kirkespiret; om fire Dage skulde der ringes til Fest; aa, hvor han skulde tale som en Ven af hele sit fulde Hjerte til disse dyrebare smaa Sjæle; Talen formede sig allerede for ham; nej, ikke Talen; mange, mange Taler, mylrende Tanker, stiftende Billeder, men Tonen i dem alle var en Linje, han hustede fra en af Frimodts Prædikener: „Gud holde frembeles sin Haand over dig, at intet i Verden maa forbunkle Jesu dejlige Ansigt for dig!" — —

Saa var han naaet ind til Byen igen, og da han saa den røde, firkantede Postkasse, hustede han paa et Brev, han havde i Lommen. Det var skrevet lige inden han var gaaet hjemme fra, til hans gamle Onkel, Provsten i Stjellerup, hos hvem han fra først af havde faaet Præstetanken. Det fortalte netop i Udtryk, der svulmede af Glæde og Forventning, om denne sidste Konfirmanttime og om den store Festdag paa Søndag.

„Ja, Onkel," saaledes endte Brevet, „paa Søndag bringer jeg Frelseren de første Knopper. Og det er egentlig Begyndelsen til min Menighed; jeg og min lille Børneflok er da ligesom en lille Stat i Staten. Jeg glæder mig til at følge disse unge Sjæle fra Aar til Aar og se dem gaa igennem alle Stadier, til de blive voksne og forlovede og gifte og Forældre, og jeg selv en Gang en gammel, forsigtig Højærværdighed, ligesom Provsten i Stjellerup. Tænk rigtig paa os unge paa Søndag!"

Din hengivne Brodersøn
Lauritz.

2.

Stjellerup, den 8. Oktober.

Min kære Brodersøn!

„Tak for dit varme og fornøjelige Brev. Vi læste det med stor Interesse og Glæde, og dersom jeg ikke havde Provstesyn at forrette idag, skulde du faa et langt Svar igen, som du har fortjent. Det faar nu være til en anden Gang, idag kun Tak og faa to Ord om din Konfirmation imorgen. Jeg vil naturligvis ikke forstyrre din Festglæde, men naar jeg tænker paa din Prædiken herovre i Kirken, kan jeg dog ikke andet end tænke: en lille Sordin paa Lauritz's Strenge imorgen kan aldrig skade! Maaske du vil ryste paa Hovedet af den sunde Præstat, der er ved at „gaa i Marmor," som du saa smukt udtrykte det en Gang; men jeg vil dog hellere forberede dig paa Skuffelsen og mildne den for dig, saa den ikke kommer helt uventet, men som den almindelige Hændelse, vi alle have haft. Lad mig da sige dig, at den Side af vor Præstegerning, som bringer os de største Nederlag og de færreste modne Frugter, er vor Konfirmationsundervisning. Du skriver, du har syv Drenge. Vær glad, dersom en eneste af dem bliver en trofast Kirkegænger, men vær ikke forundret, dersom de om et halvt Aar alle ere borte. De ville lytte andægtig til dine varme Ord imorgen, og de ville maaske mene det ærligt, naar de give dig Haanden, men Stemninger ere flygtige, og Drenge ikkemindre, og, som sagt, du vil næppe undgaa de Erfaringer, som vi andre have maattet gøre. Men nok herom, gaa kun trøstig til dit Arbejde, du ved, du har min Velsignelse!"

Din hengivne
Onkel Theobald.

„Hilsen fra Tante Katrine. Naar du nu er „tørt træt", hvilket formodentligen ikke vil vare mange Maaneder, har hun en god Gæsteseng til dig at udhvile i!"

— Saaledes lød det Brev fra Stjelleruppovsten, som den unge Pærebypræst modtog og læste, at, Søndag Morgen, ligesom han skulde til Kirke og konfirmere sine første syv Drenge.

I Begyndelsen smilede han. Vel var Onkel Theobald en troende Præst, det tvivlede han ikke om, men rigtig nok af „den gamle Slags". Og lidt af en „Lyseslukker" kunde han til Tider være. Det var højst rimeligt, at hans hele Maade ikke laa videre for Børn, og at han derfor ikke havde videre Held med sine Konfirmanter. Hans Styrke var det at tale med de syge.

— — Men hvor kan det være, at der var kommet denne underlige Fornemmelse af Nøgternhed og Uoplagthed over ham, medens han gik i Ornat igennem de solbeskinnede Gader til Kirken? Han var paa een Gang blevet saa ked af det, han havde tænkt at sige; noget af det vilde gaa for højt for dem; noget af det var sentimentalt og sødligt; han havde egentlig aller mest Lyst til, ja, hvad i Grunden. —

Helt havde denne Stemning ikke forladt ham under Gudstjenesten og den hellige Handling. Han hørte sin Stemme mere end ellers, og der blev ligesom et sidste Slør imellem ham og Tilhørerne, — saa syntes han, — som ikke løftedes et Øjeblik. Han naaede ligesom ikke rigtig ind. Drengene saa saa løjerlig smaabitte ud i deres nye Klæder, de var ogsaa mindre opmærksomme end ellers, som en Følge af Spændingen, og Folk kom og gik i det uendelige og var utilladelig forkølede.

— — Først nu da han gik sin Eftermiddagstur, lettede det noget paa det trætte, tomme Hoved. Den straanende, frodige Kirkegaard var bleven hans Yndlingssted. De tætte Buksbomshække, de susende Sølvpopler, den sære Lugt af friske Blomster og vaad Muld, og den alvorsfulde Stilhed, altsammen svøbte en mild Fred om hans Hjerte. Gamle Vers randt ham i Hu, han vidste ikke hvorfra.

— Hun tog ham for Urtegaardsmanden, Marie. —
Det er han ogsaa. Omkring han gaar,
Bestærer og vander, og tit maa han bie,
Bie længe, før det er Vaar.
Og naar hans Blomster i Frostnatten blegne,
Han flytter dem varligt til varmere Egne.

— —

En Sædemand gik ud at saa.
— Hvor tror du, Sædemarken laa?
Derinde i Kirken, i Hjertet hos Drenge.
— Var Sæden saa Frugt? — Nej, det varer længe!

Det begyndte allerede at skumre, da han brød op, og Mørket faldt hurtig paa. Han naaede snart Byen og kom netop forbi Apotekerens, hvor to af Sønnerne var bleven konfirmerede om Morgenen. Et festligt Lys strømmede ud gennem alle de aabne Vinduer. Præsten standsede uvilkaarligt, og en Bøn steg op i hans Hjerte for disse to begavede og tiltalende Drenge. Da med et hamredes der i Flygelet deroppe og gnedes paa en hvinende Violin, og bag de klare Rullegardiner saaes smaa og store hoppe forbi i en lystig Galoppade til den sidste Revuemelodi.

Der var Konfirmationsfest hos Apotekerens. —

Den unge Præst Hjerte snøredes sammen. Naar det var alt, hvad et Hjem havde at byde sine Børn paa Sjælens Højtidsdag — hvor kunde han da vente, at Naadegaven skulde blive bevaret? der sidste han, at ogsaa en tredie af hans Konfirmanter, den mest lovende af dem alle, Marius, som hjerken havde Fader eller Moder, var inviteret med af disse gode Mennesker. Inviteret til Balsaldera og Punschegilde.

Uvilkaarlig tog han Vejen ned til en af de afsides Gader, hvor tre andre af Smaafyrene, alle fattige Folks Børn, boede. Han vildeblot staa et Øjeblik udenfor deres Hjem og opsende en Bøn for dem. Men neppe var han drejet om Hjørnet, før han standsedes af et Latterkor af Drenge og Piger. Inde ien Port stod en Flok af unge Mennesker, deriblandt de tre nye Konfirmander og flere ældre Tøse og holdt Kommers. Præsten kunde ikke holde sig tilbage. Til stor Forfærdelse for dem alle, tog han Plads midt i Kredsen, lagde Hænderne paa to af Drengenes Skuldre (de søgte fortvivlet at skjule deres Cigar) og sagde Godaften. Nu saa han, at to af Pigerne var to af de løseste og baarligst berygtede i Byen. Med bævende Hjerte prøvede den unge Præst at tale disse unge Mennesker alvorligt til og gik saa stille sin Vej. En ny Latterskalve blev baaret efter ham af den bidende Oktobervind.

Det var med et tungt Sind, at han nu gik ned i „Smøjen". Saaledes hed et lille Stræde, uden Brolægning og Lygter, hvor nogle faa fattige Familier boede. Her havde han sin syvende Konfirmand, og da Moderen havde været sengeliggende i flere Aar, var han i alt Fald vis paa her at træffe alle hjemme, og Bal holdt de da ikke. Stor var derfor hans Forundring, da han fandt Ruderne mørke. Skulde de være gaaet saa tidlig til Ro? Nu havde han glædet sig til at holde Fest med disse Mennesker. Men da en Kone kom ud derfra, maatte han vel ogsaa kunne gaa derind, og han tog Mod til sig.

Der laa den syge Moder i Alkoven og rakte en bleg, tynd Haand ud. Præsten satte sig hos hende, og da de havde snakket lidt, kom det da frem, mens stille Taarer trillede ned langs den spidse Næse og over de indfaldne Kinder, — at Faderen, som var temmelig forfalden, trods alle hendes Overtalelser og Bønner, havde truktet Sønnen med sig hen paa Gæstgivergaarden, hvor han havde lovet ham en ordentlig stiv Toddy. „Hans skal blive saa storartet kanonfuld, at hans Fader kan have Ære af ham", havde Faderen sagt, og de skulde ikke glemme at drikke Præstens Skaal.

— Det var, som der gik noget i Stykker i det Præstehjerte den Aften. Onkelens Brev laa endnu paa hans Bord, da han kom hjem. Han betragtede det med et bittert Smil og tog det for at brænde det. Da blev han en hvid Konvolut uden Udskrift vaer, som Pigen havde lagt under det andet Brev. Han tog den ligegyldig op; den var ikke tillukket, og inden i laa et hvidt, glansfuldt Kort med et Guldkors paa, hvorunder en Børnehaand havde skrevet: „Tak, kære Hr. Pastor for denne Dag, jeg vilde bede Gud om at han vilde holde sin Haand over mig, at intet i Verden skal forbunkle Jesu dejlige Ansigt for mig. Deres hengivne Marius".

Gud sørger gerne for, at der kommer smaa Solstraaler ind imellem de mørke Skyer. Det var ganske vist den eneste Dag, men den var dog nok til, at der ogsaa kunde stige en Tak op fra Præsteboligen den Aften.

3.

Tre Aar gik. De var lange, mens de gik, og saa korte, saa korte, da de var gaaet.

Der hændte i de Aar, hvad der plejede at hænde. De ældste i Pæreby døde, og der blev født andre Pærebyere i Stedet for og flere til. Der var Folk i Pæreby, som blev omvendte, det var mest Smaafolk, og der var Folk, som bleve vrede, det var mest de fine. Den gamle Præst kom ogsaa ud paa den straanende frodige Kirkegaard med de tætte Buksbomhække, og den unge Præst blev Sognepræst, efter at Embedet var blevet forsvarligt beklippet til Stiftsmidlerne og andre gaadefulde Ting. Der kom mange Folk i Pæreby Kirke, men de fleste var Koner med Tøjvioler og Perler paa Hattene og unge Piger med ildrøde og spanskgrønne Kjoleliv. Men de unge Mænd saas aldrig fra den Dag, de var blevet konfirmerede, paa en eller to trofaste Sjæle nær. Blandt dem var Marius, han stod altid op ad en Pille og fulgte Prædikenen med et eftertænksomt Ansigt.

Saa indtraf ogsaa den Begivenhed, som Tante Katrine havde varslet, at Pærebypræsten overanstrengte sig og blev nervøs. Og de rare Damer udi Pæreby var ikke sene, men de gik omkring i Familierne og bortloddede smaa ubrugelige, men vistnok nydelige Haandarbejder og samlede 10 Øre i Pennecæster, og efter et frygteligt Slagsmaal om, hvem der skulde gaa op i Deputation og overrække Præsten den indsamlede Sum, vedtoges det at sende ham den anonymt, og rørt over de rare Damers Kærlighed drog Præsten nogle Maaneder til Syden for at komme sig.

Han kom sig aldeles udmærket, og med nyt og frejdigt Mod vendte han tilbage til sit Fædreland. Men paa Hjemvejen maatte han stoppe en Dag i Hovedstaden, og han fandt da paa, hvad han aldrig havde fundet Tid til som Student eller Lyst til som Kandidat, og hvad mange Præster endnu ikke har fundet paa, mærkeligt nok; — han fandt paa at gaa hen og se Ynglingeforeningens nye Bygning. Det var en Torsdag Aften, og „Ungdomsafdelingen", — Drengene mellem 14 og 17 Aar, — havde netop Møde. En ægte Pærebyst Luftning slog ham imøde, da han kom ind. Disse gemytlige Hovedstadsbrenge havde snart faaet lokket ham til at fortælle om Sydens Lande, og da en Student senere ledede en lille kort og livlig Bibelsamtale med Drengene, var Præsten aldeles betaget af det, han oplevede. En Frimodighed, som han ikke havde kendt i tre Aar, bruste op i hans Hjerte.

Klokken 9 næste Morgen rejste han fra Hovedstaden. Toget standser ikke før Roskilde, sagde Konduktøren og smækkede Døren i. Det kan ogsaa være det samme, tænkte den Pærebypræst, for jeg skal til Pæreby, og der har jeg store Ting for.

— At hidkalde Marius, det var det første, han foretog sig, da han kom hjem. De to dannede saa en Ynglingeforening i Pæreby og valgte med Akklamation Præsten til Formand og Marius til Sekretær. Flere Medlemmer var der ikke til at begynde med. Præsten havde nu tre Aars Erfaring for, at han kunde ikke overtale de unge til at komme. Og Marius havde tre Aars Erfaring for, at han duede ikke til at prædike for sine Kammerater. Men de blev da enige om den Arbejdets Fordeling, at Marius skulde faa dem til at komme, og saa skulde Præsten prædike for dem. Dette er Ungdomsfagens Princip; og Marius fik baade Apotekerens Sønner og Hans fra „Smøjen" og mange andre Ungersvende til at komme, og Præsten fortalte baade om Syden og om Jesus.

Nu skal Pærebys K. F. U. M. efter Sigende have hele 40 Medlemmer, og naar Præsten staar paa Prædikestolen, kan han — foruden Marius paa sin sædvanlige Plads ved Pillen — se ikke faa faa unge Mænd nede i Nærheden af Udgangen, og Organisten siger, han kan mærke det paa Kirkesangen. Og den Stjelleruppovst sendte en mægtig Kasse Æbler til Ynglingeforeningens Julefest; derimod afslog han at være Festtaler. „Thi disse Ynglingeforeninger", skrev han, „ere ogsaa et Udslag af den engelsk-amerikanske Retning, som gaar hen over vor lutherske Kirke og øver en saa betagende Magt over jer unge! Men Æblerne og min Velsignelse har I!" — —

Det er bare et garn, som er det bedste, og det er Fleishers.

Andre fabrikanter medgiver dette, idet de efterligner mærket paa hver hæspel samt maaden, hvorpaa den er indpakket. Men lad Eder ikke narre.

FLEISHER'S

(15) N

Søster, læs mit frie Tilbud til dig og alle!

Jeg sender frit pr. Post, aldeles uden nogen Betaling til alle Kvinder i Verden min Selvbehandling i Hjemmet for Sygdomme, specielle for vort Køn, tilligemed fuldstændige Oplysninger om mit eget Tilfælde, til Kvinder, som lider af Kvindessygdomme. I kan kurere eder selv i Hjemmet uden Lægehjælp. Det koster eder intet at forsøge det, og hvis I da beslutter eder til at blive ved, saa vil det kun koste eder tolv Cents om Ugen. Det vil ikke hindre eder i eders Arbejde. Jeg har det ikke til Salg, men bortgiver denne Præparation frit for 10 Dages Behandling. Det helbreder alle, gamle og unge, og hvis De har en Fornemmelse af Nedtrykthed, af en overhængende Fare, Smerter i Ryggen eller Maven, en knugende Følelse langs Rygraden, Trang til at græde ofte, Blusen, Træthed eller om De har Leucorrhœa (Hvide Flod), Forandring i Leje eller Nedfalden af Livmoderen, formaget eller forlidt eller smertefuld maanedlig Renselse, Tumors eller Vækst i Maven, da tilskriv Mrs. E. M. Sommers, Notre Dame, Ind., for fri Hjemmekur. Tusinder forunden mig selv er bleven helbredede derved. Jeg sender det i en almindelig Pakke i Posten uden noget paatrykt.

Til Mødre, som har Døtre, vil jeg meddele et simpelt Hjemmemiddel, som helbreder Hvide Flod og smertefuld eller uregelmæssig maanedlige Renselser hos unge Piger. Det vil spare Eder for Uro og Penge og spare Eders Døtre Ydmygelsen af at fortælle sit Tilfælde for andre. Helbred og et smukt Udseende er Resultatet af at bruge Midlet.

Hvor I end lever, kan jeg henvise Eder til velbekendte Kvinder i Eders egen Stat eller County, som kender dette Hjemmemiddel og som med **Glæde vil fortælle** andre Lidende, at dette Hjemmemiddel **virkelig kurerer alle ingelige Tilstande** i vor smukindelige kvindelige Organisme, og at det gør Kvinderne rasle. Meddel det til Deres Veninder og skriv til os i dette Sprog.

Uddrag af nogle Breve med Tilladelse.

Mr. J. Nielsen, Underwood, Minn, skriver: Medicinen var for min Hustru, og jeg vil herved underrette Eder om, at den har gjort min Hustru meget godt. Hun har ingen Medicin af Lægerne mere og er nu i Stand til at gøre en stor Vask. Jeg sender hermed en hjertelig Tak for den Hjælp, hun har erholdt gennem Eders Medicinер.

Mrs. Rev. J. A. Levine, Cokato, Minn., skriver: Herved bevidnes, at Eders Medicinер er udmærkede, jeg skal anbefale dem til alle lidende Kvinder, jeg kender.

Mrs. Rev. N. C. Barrie, Detroit, Minn., skriver: Deres Medicinер har vundet en almindelig Anerkendelse af de Lidende, her er en hyppig Efterspørgsel efter disse Medicinер, som ere langt billigere og behageligere end nogen Doktorbehandling og er en sikker Kur.

Adresse:

Mrs. M. Sommers, Notre-Dame, Box, E. D., Ind., U. S. A.

$3.50 for alt! værd $13.00! Gives bort.

For hurtig at gøre hver Nogen bekendt med vor Cigar, vil vi give vort for Tusinder af Dollars i Præmier. Med den første Bestilling paa en Kasse af vore Cigarer, vil vi sende Dem de følgende Artikler;

1 smukt graveret 14 Karat gulpletteret Herreur (eller De kan faa solid Sølvkasse, hvis ønskes) med udmærket amerikansk Urværk, saa god en Tidsviser, og ligeaa god i Udseende som et $15 Ur, med 5-Aars Garanti for Reparation frit, om det kommer i Uorden. Værdi $4.50
1 Smuk Urkæde og Medaljon, værd ..... .50
1 Sæt Guld fyldt Ring for Damer eller Herrer, garanteret at vare, solgt af Juvelerer for $2.00, værd 1.50
1 smuk Stærs-Naal, værd ..... .25
1 Pariser „Gem Brilliant" Brystknap ..... .50
1 Par fine Manchet-Knapper ..... .25
4 „Nelle" Guld Krave-Knapper ..... .20
1 nydelig farvet Bien Marikum Pibe, med stort Hoved, „famous" Baand, Amberoid Mundstykke 1.25
1 finelig Kvalitet Tolvstraal Barberkniv, „hallow ground", fuld Garanti, ingen bedre ..... 2.
1 god nyttig Barberkniv-Strop, værd ..... .50
1 fuld Størrelse Kasse „Perfecto" Cigarer, værd 1.25

Total Værdi $13.20

Det koster Dem intet at se Varerne.

Send Deres Navn, Postkontor og nærmeste Ekspreskontor, og vi vil sende Dem hele Udstyret, saa De kan faa se det. Hvis de finder det at være det største Tilbud nogen Sinde gjort, betal Ekspresagenten $3.50 og Fragtomkostningerne (som er 45c), hvis ikke, betal ikke en Cent. Uret i dette Udstyr er for Herrer; hvis De ønsker et Dameur i Stedet, koster det 75c ekstra. Vi vil sende det pr. Post, hvis De sender Kontant med Bestillingen og 35c ekstra for Porto. Vi tager Penge paa dette Tilbud, men vi har lat os for at spendere $25,000 for at annoncere vore Varer direkte til Forbrugerne. De, som sender Kontant med Bestillingen, vil faa en rigtig fin Barberkost og et Stykke bedste Sort Barbersæbe. Bestil nu, da vi kun vil sende dette Tilbud for en kort Tid.

EAGLE MFG. CO.,
159 P. WASHINGTON ST., CHICAGO.

Skal De rejse til Steder øst

eller syd for Chicago, saa bed Deres lokale Agent give Dem Billet fra Omaha til Chicago med . . .

Chicago & Milwaukee & St. Paul Banen,

den korteste mellem disse to Byer. Tog paa denne populære Bane forlade Union Depot, Omaha, hver Dag, og har Forbindelse med Tog, som komme ind paa Union Pacific Banen, Burlington, F. C. & M.-V. etc.

Prægtige udstyrede Tog med Palads-Sovevogne, Buffet-Bibliotheksvogne, og Prisen er ikke højere end andre Baners

Angaaende nærmere Oplysninger med Hensyn til Banen, Priser etc. skriv til

F. A. Nash,
General Western Agent,
1504 Farnam Str., Omaha, Nebr

Alle Slags
Yndlingsdyr frit.

Skriv til os hurtigst muligt, om De ønsker nogle af følgende Dyr:

Angora-Katte, belgiske Harer, Aber, Papegøjer, Kanariefugle, Drosler (Mockingbirds), Stillitser (Gold-finches), japanesiske Kødkælker (Robbins), Lærker, — der medfølger Bure. Kaniner, Shetlands-Ponier, Guinea-Svin, Frittere (Ferrets), alle Slags Hunde, Akvarier og Guld-Fisk.

Vi har en hel Beholdning af udmærkede Dyr, som vi ønsker at give bort for at annoncere vor Forretning. Og ved at gøre dette Annoncement straks kan enhver faa hvilken som helst Slags Dyr, der ønskes. Den eneste Betingelse er, at der gives os Lejlighed til at vise Ungerne.

Vi hjælper Dem til en indbringende Forretning.

og det, uden at De behøver at betale en eneste Cent.

Vi vil give nogle Eksempler paa, hvad Indtægter disse Dyr kan bringe. Angora-Katte koster fra $25 til $100 hver og er nemme at opdrætte. Belgiske Harer har Unger omtrent 6 Gange om Aaret og har fra 10 til 12 Unger ad Gangen. De bringe en meget god Pris og tager ikke meget Pasning. Hvis De begynder straks, kan De tjene store Penge. Skriv til os, og omtal, hvilket Par Dyr De ønsker. Giv fuld Adresse og Navnet paa nærmeste Express-Station — og skriv, hvormange De ønsker Dyrene. Vi betaler alle Omkostninger.

Adresse: THE ANIMAL WORLD,
DEPT. 6, 218 W. 24. St. NEW YORK.

100,000

Eksemplarer af den berømte Bog

Vejleder for Ungdommen

uddeles gratis.

Denne Bog giver mange værdifulde Raad og Oplysninger for Ungdommen, omhandler de farlige Sygdomme, som opstaa ved et uforstandigt og udsvævende Liv, hemmelige Synder, disses store Betydning for Ægteskabet, deres Følger, Forebyggelse og Helbredelse, o. l. v. og vil aabne Øjnene hos den Uvidende for mangt og meget. Den sendes frit i forseglet Omslag til Enhver som indsender Navn og Adresse til den kjendt navnløse Lægeanstalt

CENTRAL MEDICAL INSTITUTE,
41 So. Clark St., Dept. D. 2. CHICAGO, Ills.

Denne Lægeanstalt er anerkendt over hele Amerika for sine enestaaende Kure af

Private, Nervøse og kroniske Sygdomme.

Har helbredet Hundreder opgivet af andre Læger. Forespørgsler pr. Brev besvares samvittighedsfuldt og i dyb Taushed.

Fri Konsultation | Kontortid | Hverdage fra Kl. 10-3. Søndage fra Kl. 10-1

NORTH-WESTERN
Banen

F., E & M. V. R. R. er den bedste til og fra

Sukkerroemarkerne
— i —
Nord-Nebraska.

„Spøgefuglen",

et uomærket dansk humoristisk Blad med Roman. 5 Prøvenumre for 10 Cents i Frimærker.

„Spøgefuglen",
Minneapolis, Minn.

Frit Til Lidende Kvinder.

Jeg sender frit til alle Kvinder der er syge af Underlivslidelser, 10 Dages Selvbehandling uden Lægehjælp. Medicinen er billig og tilforladelig for alle Slags Kvindesygdomme. Den har fuldstændig kureret mig. Skriv paa Skandinavisk.

Mrs. H. J. Fretter,
Detroit, Mich.